

Bugsov. Za nekaj dni je bilo civilizacije konec. Le gozdovi, ledeniki in gore. Pa nenavadne živali, ki jedo gumo na avtomobilih. Zato je priporočljivo celoten avto zaviti v mrežo, ki je na voljo kar na končnem parkirišču.

S težko naloženima nahrbtnikoma sva se odpravila navzgor proti koči Kain, ki leži v osrčju stolpov Bugaboos nekaj nad 2000 metrov visoko. Spanje za eno noč stane približno tisoč dolarjev, na voljo pa je kuhanje na propanskih štedilnikih, nekaj posode in blazina za spanje. In prijazna ekipa rangerjev, ki so oskrbniki koč, meteorologi in še reševalci obenem. Bugsi so znani po zelo kvalitetnem granitu in lepih smereh. Le kratka sezona in zelo spremenljivo vreme sta slabi strani plezanja tam gori.

Vsekakor sva tam preplezala dve novi smeri, Gorsko pravljico v Eastpost Spire in West side story v McTech-Arete. Moj poskus na najvišji vrh skupine po Kainovi smeri se je v neurju in požledu končal 40 metrov pod vrhom. Nato pa je le še snežilo. Bilo je v začetku septembra, a tukaj se je že začela zima. Četrty dan sva v hladnem jutru in po zasneženi poti zapustila kočo in se odpravila toplejšim krajem naproti.

YOSEMITSKA DOLINA

Prek slavnega mostu Golden Gate sva se pripeljala v Frisko, dokupila nekaj opreme za plezanje v velikih stenah Yosemitev in se takoj naslednji dan odpravila v meko plezanja, v Yosemiteško dolino.

Legenda Ahwahnee pripoveduje o Half Domu, da je nekoč v Yosemiteški dolini živel veliko ljudi-ptičev in ljudi-živali. Eden od njih je odšel k jezeru Mono in se poročil s Tesaiyac, prvotno ameriško žensko, in se skupaj z njo vrnil v Dolino. On je nosil jelenove kože, ona pa zibelko v rokah in košaro na hrbtu. Ko sta prišla do današnjega jezera Miror, sta se začela pripraviti o tem, ali pri jezeru Mono rastejo hrasti in druga drevesa ali ne. Ženska se je hotela vrniti, mož pa ne. Ni poslušal svoje žene, čeprav je rekla, da lahko tam ta drevesa zasadita, če že ne rastejo. Tesaiyac je začela jokati in bežati nazaj k jezeru Mono, mož pa se je razjezil in jo začel zasledovati. Tesaiyac je vrgla vanj košaro in nastal je Basket Dome. Še kar je bežala in vrgla v moža še zibko. Danes jo vidimo kot Royal Arches. Ker sta prinesla v Dolino jezo, sta se za kazen spremenila v kamen: mož v North Dome, ona v Half Dome. Tesaiyac je kmalu obžalovala prepir in začela jokati. Tako je nastalo jezero Miror. Še danes lahko vidite sledove solz na obrazu Tesaiyac in če pazljivo pogledate v Half Dome, lahko opazite podobnost z obliko obrazov ljudi plemena Mono Lake.

Približno pet ur vožnje je iz Frisca do Yosemiteškega narodnega parka, ki ga na leto obiše več kot štiri milijone turistov. Sedem milj dolga in miljo široka dolina je najbolj obiskana. Sicer so dolino naselili Indijanci Miwok že skoraj pred 7000 leti. Imenovali so jo Ahwahnee — Kraj zevajočih ust. Spektakularen pogled na tisočmeterske stene, na več stometrske slapove, ki padajo čeznje, divje živali ter cvetoče in dišeče livade, vse to je zadosten razlog, da so Yosemite danes meka za turiste.

Že davnega leta 1868, ko je semkaj prišel **John Muir**, naravoslovec in esejist, se je zavedal lepote in je pri svojem prijatelju, ameriškem predsedniku **Abrahamu Lincolnu**, dosegel, da je to območje postalo ozemlje velike narodne vrednosti. To je bil zasitek kasnejših narodnih parkov po vseh ZDA. Žal so ravno v Yosemiteh kljub temu napravili veliko škode, ko so trgovci z lesom posekali veliko ogromnih sekvoj.

VZPON NA RAČUN AMERIČANOV

Življenje v Dolini skoraj ne pozna časa; zbudiš se, ko vzide sonce, in ko je tema, se odpraviš spat. Ob večerih so prireditve, na katerih rangerji predstavljajo divje živali v parku, zgodovino in nepogrešljivega Johna Muira, a vsekakor tega turisti, ki sem pridejo za dan ali dva, ne morejo doživeti. Sam sem tu ostal skoraj mesec dni in sem bil na koncu že skoraj prepričan, da gre za najlepši kraj na svetu. Pa še nekaj ljudi sem spoznal, ki so mislili podobno. In večina nas je taborila v legendarnem Kampu 4 pod še bolj legendarnim Lost Arrow Spire.

Žal se je Urban že na začetku poškodoval in najine poti so se ločile. Ostal sem sam in najboljša prijateljica mi je postala oglasna deska v kampu, kjer sem iskal soplezalce za svoje podvige. Prvo smer sva splezala skupaj s Philom iz Arizone. Fant je tipičen predstavnik plezalcev free lifa v Ameriki. Vse, kar premore, je stara toyota, ki mu nudi prenočišče in možnost potovanja. Sicer je inženir, a zadnja stvar, ki bi jo trpel, je zoprn šef, ki bi se vsako jutro drl nanj. Tako potuje po ZDA, če se mu ljubi, pleza, drugače se gre kopat... In kot lojalen državljan je seveda pomagal premagati **Sadama Huseina** v Zalivski vojni.

Daj, prijatelj, tu prisedi

VINKO HROVATIČ

*Daj, prijatelj, tu prisedi,
ti na klopi prostor dam
in v prijazni mi besedi
reci, če greš v gore kam.*

*Piha tam na robu zmeraj
ob Jelenci veter še?
Se zazdi mi, kot da včeraj
v vejah bukev utihnil je.*

*Mar oblak ni več deževni
čez planino spustil se,
da bi zemlji suhi, revni,
dal za rast ji kaj vode.*

*Zdaj v goré korak ne mara
in od daleč slišim le,
da živi narava stara,
kot spomin v srcu pove.*